

2014 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Förvaltningsrätten i Linköping (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten
(Byla C-573/12) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Nacionalinė paramos schema, numatanti žaliųjų sertifikatų, kuriais galima prekiauti, išdavimą įrenginiams, kuriais gaminama elektros energija iš atsinaujinančių energijos išteklių — Elektros energijos tiekėjų ir tam tikrų vartotojų pareiga kiekvienais metais grąžinti kompetentingai valdžios institucijai tam tikrą žaliųjų sertifikatų kvotą — Atsisakymas išduoti žaliuosius sertifikatus gamybos įrenginiams, esantiems ne atitinkamoje valstybėje narėje — Direktyva 2009/28/EB — 2 straipsnio antrosios pastraipos k punktas ir 3 straipsnio 3 dalis — Laisvas prekių judėjimas — SESV 34 straipsnis)

(2014/C 292/04)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Förvaltningsrätten i Linköping

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ålands Vindkraft AB

Atsakovė: Energimyndigheten

Rezoliucinė dalis

1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB 2 straipsnio antrosios pastraipos k punkto ir 3 straipsnio 3 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis valstybei narei leidžiama įtvirtinti paramos schemą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, pagal kurią sertifikatai, kuriais gali būti prekiaujama, išduodami elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių išteklių, gamintojams atsižvelgiant vien į elektros energiją, pagamintą iš šių išteklių šios valstybės teritorijoje, ir pagal kurią tiekėjams ir tam tikriems vartotojams numatyta pareiga kiekvienais metais kompetentingai valdžios institucijai grąžinti tam tikrą kiekį tokių sertifikatų, atitinkančių dalį viso jų elektros energijos tiekimo ar suvartojimo.
2. SESV 34 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose numatytas sertifikatų, kuriais galima prekiauti, suteikimas žalosios elektros energijos gamintojams atsižvelgiant vien į žaliąją elektros energiją, pagamintą atitinkamoje valstybėje narėje, ir kurioje elektros energijos tiekėjams ir kai kuriems vartotojams numatyta pareiga kiekvienais metais grąžinti kompetentingai valdžios institucijai tam tikrą kiekį tokių sertifikatų, sudarančių dalį viso jų elektros energijos tiekimo ar sunaudojimo, o nevykdant šios pareigos taikomas specialus mokestis.
3. Nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į visas reikšmingas aplinkybes, tarp kurių, be kita ko, gali būti Sąjungos teisės norminis kontekstas, kuriam priskirtini pagrindinėje byloje nagrinėjami teisės aktai, privalo patikrinti, ar minėti teisės aktai, atsižvelgiant į jų teritorinio taikymo apimtį, atitinka reikalavimus, išplaukiančius iš teisinio saugumo principo.

⁽¹⁾ OL C 38, 2013 2 9.